

Μεθέορτα του Αγίου Αθανασίου στη Βέροια - Χειροθεσία αναγνώστου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 19 Ιανουαρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου στα κοιμητήρια Βεροίας. Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σε αναγνώστη τον ιερόπαιδα της ενορίας κ. Θωμά Κυριακίδη.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Οὐχί οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δέ ἑννέα ποῦ;»

Ένα από τά πιό γνωστά θαύματα τοῦ Χριστοῦ, τό θαῦμα τῆς θεραπείας τῶν δέκα λεπρῶν ἀκούσαμε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα.

Ὁ Χριστός συναντᾷ στήν εἴσοδο μιᾶς κώμης δέκα λεπρούς, οἱ ὁποῖοι τόν ἱκετεύουν ἀπό μακριά, καθώς ἐξαιτίας τῆς μολυσματικότητος τῆς ἀσθενείας τους δένμποροῦσαν νά πλησιάσουν, καί τοῦ ζητοῦν νά τούς θεραπεύσει καί νά τούς ἀπαλλάξει ἀπό τή φοβερή αὐτή ἀσθένεια πού τούς καταδίκαζε νά ζοῦν ἀπομονωμένοι ἀπό τούς ἀνθρώπους.

Καί ὁ Χριστός τούς εὐσπλαγχνίζεται καί τούς προτρέπει νά ἀπευθυνθοῦν στούς ἱερεῖς, γιά νά πιστοποιήσουν ὅτι εἶναι πλέον ὑγιεῖς. Δέν ἔκανε τίποτε ὁ Χριστός. Δέν τούς ἄγγιξε, δέν τούς ρώτησε ἂν πιστεύουν ὅτι μπορεῖ νά τούς θεραπεύσει. Ἐκεῖνοι ὅμως ἀπέδειξαν τήν πίστη τους στή δύναμή του μέ τήν ὑπακοή τους στήν προτροπή του. «Καί ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτούς ἐκαθαρίσθησαν», σημειώνει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λουκᾶς.

Δέκα ἦταν οἱ λεπροί καί θεραπεύθηκαν καί οἱ δέκα. Ἐνας ὅμως ἔκανε τή διαφορά. Μόλις διαπίστωσε ὅτι θεραπεύθηκε, ἐπέτρεψε γιά νά εὐχαριστήσῃ τόν εὐεργέτη του Χριστό καί νά δοξάσῃ τόν Θεό. Δέν πῆγε πρῶτα νά συναντήσῃ τήν οἰκογένειά του, νά τακτοποιήσῃ τίς ὑποθέσεις του, νά φροντίσῃ γιά τόν ἑαυτό του καί γιά τή ζωή του. Μέ εὐγνωμοσύνη πολλή ἐπέστρεψε πρῶτα γιά νά εὐχαριστήσῃ τόν Χριστό πού τόν ἀπάλλαξε ἀπό αὐτή τή μάστιγα καί νά δοξάσῃ τόν Θεό.

Ἡ διαφορετική στάση τοῦ ἐνός ἀπό τούς δέκα λεπρούς κάνει τόν Χριστό νά διατυπώσῃ μία εὐλογη ἀπορία. «Οὐχί οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δέ ἐννέα ποῦ;»

Δέν θεραπεύθηκαν καί οἱ δέκα; Οἱ ἄλλοι ἐννέα ποῦ εἶναι καί γιατί ἦλθε μόνο αὐτός, πού εἶναι μάλιστα ἀλλογενής, πού εἶναι Σαμαρείτης, καθώς ἦταν γνωστό ὅτι οἱ Σαμαρεῖτες διάκειντο ἐχθρικά πρὸς τούς Ἰουδαίους. Γιατί οἱ ὑπόλοιποι δέν ἦλθαν γιά νά δοξάσουν τόν Θεό καί νά ἐκφράσουν τήν εὐγνωμοσύνη τους γιά τήν ἴαση πού ἀπήλαυσαν;

Δικαιολογημένη ἡ ἀπορία τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος συνήθως ἀπέφευγε τίς εὐχαριστίες καί τίς τιμές τῶν ἀνθρώπων. Ὁ λόγος ὅμως γιά τόν ὁποῖο θέτει τό ἐρώτημα καί ἀναμένει τήν εὐχαριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη εἶναι γιά νά διδάξῃ τούς ἀνθρώπους τήν ἀναγκαιότητά της. Ὁ Χριστός θεραπεύει ἀπό ἀγάπη τούς ἀνθρώπους καί θέλει μέ τήν ἀγάπη του αὐτή νά τούς προσελκύσῃ κοντά του. Ὁ Χριστός ἐπιδιώκει νά ἀντιληφθεῖ ὁ ἄνθρωπος ὅτι τό θαῦμα πού ἐπιτελεῖ δέν εἶναι ἔκφραση μιᾶς ἀπρόσωπης δυνάμεως οὔτε ἔνδειξη τοῦ μεγαλείου τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἀπόδειξη τῆς ἀπέραντης ἀγάπης του πρὸς τό πλάσμα του. Γι' αὐτό καί περιμένει

τήν εὐχαριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη τῶν δέκα λεπρῶν, γιατί μέ αὐτή δείχνουν ὅτι κατανοοῦν τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τόν πιστεύουν πραγματικά καί δέν χρησιμοποίησαν τή δύναμή του μόνο ὅταν τήν εἶχαν ἀνάγκη.

Τό ἐρώτημα τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς πρώην λεπρούς ἀπευθύνεται ὅμως καί σέ μᾶς σήμερα. Γιατί ὁ Χριστός δέν θεράπευσε μόνο ἐκείνους ἀπὸ τή λέπρα τοῦ σώματος. Θεράπευσε καί ἐμᾶς ἀπὸ τή λέπρα τῆς ψυχῆς, πού εἶναι ἡ ἁμαρτία. Τόν εἶδαμε πρὶν ἀπὸ μερικές ἐβδομάδες νά γεννᾶται στό ταπεινὸ σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, νά ἔρχεται ὡς ἄνθρωπος στή γῆ γιὰ τή σωτηρία μας. Καί σπεύσαμε νά ἐορτάσουμε τή γέννησή του. Σπεύσαμε νά τόν παρακαλέσουμε γιὰ τή σωτηρία μας καί τή σωτηρία τοῦ κόσμου μας. Σπεύσαμε ἴσως καί νά ἀποκαλύψουμε τή λέπρα τῆς ψυχῆς μας στό ἱερὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως καί νά λάβουμε τήν ἴαση μεταλαμβάνοντας τό Σῶμα του καί τό Αἶμα του.

Τί κάναμε ὅμως στή συνέχεια; Σκεφθήκαμε νά τοῦ ἐκφράσουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας ὅχι μέ λόγια ἀλλὰ μέ τά ἔργα μας καί μέ τή ζωή μας; Μέ τή συμμετοχή μας στή θεία Λειτουργία καί στά ἱερὰ μυστήρια; Μέ τόν ἀγῶνα μας νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή πού ἀποτελεῖ ἔκφραση τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης μας πρὸς τόν Χριστό; Μέ τήν προσήλωσή μας στό θέλημα καί τίς ἐντολές του; Διότι μόνο μέ αὐτά μποροῦμε νά δείξουμε τήν εἰλικρινῆ εὐγνωμοσύνη μας στόν Θεό, τήν ὁποία περιμένει καί Ἐκεῖνος ἀπὸ ἐμᾶς. Αὐτή εἶναι ἡ καλύτερη ἀπόδειξη τῆς εὐγνωμοσύνης μας γιὰ ὅσα μᾶς προσφέρει καί γιὰ ὅσα κάνει γιὰ ἐμᾶς ὁ Θεός, νά εἴμαστε καί νά παραμένουμε κοντά του.

Αὐτό ἔκαναν καί οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτό ἔκανε καί ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, τοῦ ὁποίου ἐορτάσαμε χθές τή μνήμη. Ἐξέφρασε τήν ἀγάπη καί τήν εὐγνωμοσύνη του πρὸς τόν Χριστό μέ τοὺς ἀγῶνες του γιὰ νά ὑπερασπισθεῖ τή θεότητά του ἐναντίον τοῦ αἰρεσιάρχου Ἀρείου, καί ὑπέμεινε γιὰ τόν Χριστό καί γιὰ τήν ὀρθή πίστη καί διωγμούς καί ἐξορίες καί φυλακίσεις καί τά πάνδευνα. Γι' αὐτό ὀφείλουμε καί ἐμεῖς καί στόν ἅγιο Ἀθανάσιο ἀλλὰ καί στοὺς ἄλλους Πατέρες πού μετεῖχαν στήν Α΄ Οἰκουμενική Σύνοδο, τήν ὁποία τιμᾷ φέτος ἰδιαίτερως ἡ Ἐκκλησία μας, καθώς συμπληρῶνεται 1700 χρόνια ἀπὸ τή σύγκλησή της στή Νίκαια τῆς Βιθυνίας, ἄπειρη εὐγνωμοσύνη. Διότι συνέβαλαν τά μέγιστα στή διατήρηση τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ἡ ὁποία εἶναι καί ἡ μόνη πού μᾶς ἐξασφαλίζει τή σωτηρία μας.

Αὐτήν τήν πίστη ἅς διαφυλάξουμε καί ἐμεῖς, ἐκφράζοντας τήν εὐγνωμοσύνη μας καί πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τόν ἅγιο καί μέγα Ἀθανάσιο, ὁ ὁποῖος πρωταγωνίστησε στήν Α΄ Οἰκουμενική Σύνοδο, μέ τόν ἀγώνα μας νά ζήσουμε σύμφωνα μέ τή διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς Ἐκκλησίας μας καί νά ἀξιωθοῦμε καί τῆς σωτηρίας πού χαρίζει ἡ ὀρθή πίστη στόν Θεό κατά τή διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου μας: «ἡ πίστις σου σέσωκέν σε»».

